

MADE IN МЛИНІВ ІЗ ЦИРКОМ НА ДРОТІ

Діти побудували місто і втерли дядькам носа. Або ще втруть...

Нещодавно Млинська селищна рада провела літературний конкурс із учнями загальноосвітніх шкіл райцентру на тему: "Якби я був мером Млинова". Звісно, що орган місцевого самоврядування взявся за цю справу не заради розваги чи галочки у якийсь паперовій цибулці. Цей захід проводився із метою виявлення прагнень юних млинівчан в облаштуванні селища, перспектив у розвитку його інфраструктури.

Зізнаюся, що думки у своїх творах діти висловлювали конкретні, а бажання - реальні. Скажімо, семикласниця Людмила Лотоцька "постаралася б збагатити духовний світ млинівчан, щоб вони мали змогу почерпнути якомога більше інформації". А ще дівчина хоче, "щоб молодь не втрачала іскорки надії на краще і благополучніше майбутнє, а жителі райцентру, що перебувають на заробітках на чужині, поверталися на роботу на підприємства Млинова".

Восьмикласниця Ольга Савчинська виголошує конкретну програму дій: "По-перше, відновлення роботи меблевої фабрики, де б виготовляли товари на усі смаки й уподобання. Це б забезпечило значне поповнення районного бюджету". А ще вона веде мову про комп'ютерний клуб, Інтернет, екологічні проблеми селища.

Василь Хоронжак на посаді мера виділив бешкоти для капітального ремонту ЗШ №1, якій незабаром виповниться 150 років, а також для реставрації музею графа Ходкевича.

П'ятикласник Олег Котуза переймається будівництвом цирку і лялькового театру, хоче, щоб у магазинах усі товари продавалися б із ярликом "виготовлено у Млинові". А служба зайнятості взагалі припинила б існування, бо усі люди мали б роботу. Мабуть, проекти облаштування життєдіяльності райцентру у юного мрійника варто запозичити поважним дядям і реалізувати їх на практиці. Втім, Олег

не впадає у відчай. Проблему безробіття у своїй творчій роботі порушує і гімназистка Маргарита Воробей.

А ось одинадцятикласниця Олена Мотько, висвітлила коло питань, які на її думку, потребують першочергового вирішення:

"Я вважаю, що було б вигідно укласти договори з іноземними підприємствами про співпрацю та їхні капіталоукладення залучити у нашу економіку. На мою думку, ці кошти найкраще використати на відновлення та поліпшення діяльності місцевих промислових об'єктів. По-перше, з'явилися б нові робочі місця, по-друге, прибуток ішов би у державу, по-третє, розвивалося б саме місто.

Що хочеться мені відзначити - так це культуру. Мушу визнати, що райдержадміністрація докладає багато зусиль для духовного збагачення населення. Про це свідчать численні концерти у районному центрі дозволяла, а також виступи на площі молодих виконавців. Приємно відмітити, що Млинів знову почали відвідувати відомі зірки української естради. Роблять свої перші кроки місцеві гурти, що дуже тішить нас. Знову ж таки приємно, що Млинів став однією із столиць КВНу і подарував нам дві чудові команди: "Митники" та "Діти нації".

Так, усе це добре, та все ж таки є деякі "але". Пам'ятаю, коли ще ходила до другого чи третього класу, батьки завжди вносили мене і брата до кінотеатру. Це було для нас справжнім святом. Та й самі дорослі часто любили проводити вільні вечори, переглядаючи улюблений фільм на великому екрані. На жаль,

сьогодні це зробити не можна. Коли б я була на місці нашої влади, то зробила все можливе, щоб кінотеатр знову запрацював. Старше покоління із радістю відвідувало б його, згадуючи свою молодість, та й молоді люди від них не відставали б (звичайно, якщо ціни на квитки будуть у розумних межах). Повірте мені як представниці молоді. Хоча підлітків, молодих людей часто звинувачують у тому, що вони ходять по барах та кафе. Тоді дозвольте запитати: а чим же їм зайнятися у вихідний вечір? Вибір у нас невеликий. Провести час вдома перед телевизором? Не найкращий варіант. Отже, кожен розважається так, як може. Та іноді хочеться чогось духовно та морально вищого, ніж просто одяг із запахом диму від цигарок після суботнього вечора у місцевому дискотеці "Барселона" чи розмови із друзями ні про що.

Наступним моїм кроком було б відновлення готелю. У Млинів часто приїжджають люди, яким ніде переночувати. Ніхто не веде мову про грандіозну споруду, а лише про декілька затишних кімнат, в яких можна було б спокійно відпочити.

Не можу не згадати ще одну споруду (якщо можна її зараз так назвати), проходячи повз яку у мене болить серце. Це кафе "Українські страви", яке більше відоме під назвою "Вареники". Наші батьки часто любили проводити там час. Ще б пак. Знаходячись у такому мальовничому місці, воно привертало увагу багатьох відвідувачів. І мені прикро дивитися на це кафе, точніше на те, що від нього лишилося. Тут справа навіть не у тому, що воно закрилося, а у

тому, що це історична пам'ятка архітектури, яка простояла віки, а тепер стала руїною. Я відбудувала б цю споруду і знову відкрила б у ній кафе-кавіярню, де можна було б спокійно погомоніти із друзями за чашечкою кави або чаю.

Ідей щодо облаштування Млинова не бракує, аби тільки хто-небудь втілював їх у життя. Наше селище розташоване у такому мальовничому місці, що деякі люди, які побували тут, назвали його маленькою Швейцарією. Отож Млинів можна було б перетворити у курортне містечко. Побудувати тут декілька житлових корпусів, оснастити їх всім необхідним - і ось тобі курорт. Але все це можна зробити лише після того, як наведемо лад у селищі, розвинемо його економічно та культурно. Та щоб досягти цього, треба насамперед узгодженої роботи всіх його мешканців та влади, яка б усвідомила: якщо буде щасливим та багатим народ, то буде заможною й держава. Усім варто зрозуміти, що Україна - це наш дім, наша доля, наше життя, яке залежить від нас."

До речі, кінотеатр у райцентрі відкріли б усі ймовірні "мери", котрі взяли участь у конкурсі.

А журі підвело підсумки. У молодшій віковій групі найкращою визнано роботу п'ятикласника ЗШ №1 Олега Котузи, семикласниця Людмила Лотоцької. Заохочувальний приз отримає п'ятикласник Олексій Калашников. У старшій віковій групі перемогли гімназистки Ольга Савчинська із 8 класу, Олена Мотько із одинадцятого, восьмикласниця Маргарита Воробей. Заохочувальний приз одержить восьмикласник Василь Хоронжак із ЗШ №1. Зрозуміло, у роботах діти виклали свої погляди на майбутнє селища. Як на мене, то дорослі дядьки повинні проаналізувати їхні доробки. Переконали: там є цілком слушні міркування, які і справді варто втілити у життя.